ASSOCIACIÓ MIFAS

DEFUNCIONS

A reveure, Pere Tubert, amic de tots

Espós, pare i expresident de Mifas

Ens ha deixat en Pere Tubert i ens ha deixat en una nit especial, la nit de Nadal, als 67 anys, la flor de la joventut. No sé si ha estat sobtadament o estava malalt. El que si és cert és que per la seva família aquesta nit de Nadal quedarà marcada per sempre com la mateixa nit que tots celebrem cada any.

En Pere, fill de Cassà de la Selva, i com a tal podriem dir-li cassanenc de soca-rel, va ser president de Mifas des de 1979 fins a 2013 lluitant brutalment pels drets i necessitats de les persones amb discapacitat, mobilitat reduïda i pels seus deures.

Sols les persones que coneixem aquesta situació sabem el que significa trobar obstacles. Tot i que personalment els hem trobat al final de les nostres vides, ara degut a accidents i malalties i que tot ha avançat molt, la gent en comptes de perdre la vida la conserven però amb limitacions en el seu dia a dia. En Raimon el vaig fer soci de Mifas i jo també, només que per un error al meu informe ho vaig haver de deixar.

Vàrem gaudir poc però abans d'empitjorar al carrer vàrem gaudir de pàrquing per anar a l'hospital, agraïment que he fet i continuo fent reiteradament. Qui més pot entendre't que una persona que es trobi en la teva situació. Jo penso que han fet i estan fent una gran obra, donar feina. Conec moltes persones que hi treballen en el tema de les barreres arquitectòniques i molt més. El que més greu em va saber és el motiu que el va portar a deixar el càrrec, pero és aigua passada i avui en Pere ja descansa a la casa del Pare.

Va formar família i va adoptar dos fills, en Pere i l'Imma, no va voler que patissin cap tipus de minusvalidesa com ell i la seva senyora, volia que no necessitesin ajuda com ells, que ja la necessitaven.

En Pere sembla que el seu pare li ha deixat un munt de feina, era col·leccionista i guardava moltes coses. Penso que honorar la persona del seu pare i mare és una gran feina. Penso que ni Mifas ni ell no han rebut cap reconeixement oficial. Hem sentit donar premis a centenars de persones i entitats i avui he llegit una cosa molt maca que m'ha emocionat: «No tenir la Creu de Sant Jordi és un honor». Ratifico aquest pensament i jo personalment li dono el meu gran reconeixement per tot el que ha fet envers Mifas i tota la gent que patim una minusvalidesa.

A reveure, Pere, sé que té molta gent que l'estima i el recordaran i que quan arribi al lloc on de ben segur té un aparcament reservat ens continuarà ajudant.

A la seva esposa i fills els dono el meu sentit condol i sols desitjo que hagin pogut estar amb ell fins al moment de l'adeu final.

Descansi en pau.

M. Carme Ribas i Mora
Filla dels fundadors de la desaperaguda Granja Mora

Comiat d'un figuerenc exemplar

Aquest matí a les onze, el meu amic Josep Bosch Freixa farà la seva última aparició pública. I la farà justament allà on mai no li ha agradat anar, que és al tanatori, en aquest cas el de «tota la vida», el de la família Vicens a Figueres. No li agradava buscar paraules per donar l'últim comiat als seus familiars, als seus amics o a les seves clientes. La mort l'incomodava, fins i tot la seva pròpia. Tot i així el meu amic Josep s'ha mort. Aquesta passada nit i d'una malaltia que no mereixia, però que l'ha anat apagant al llarg d'aquests darrers anys.

El que més recordo d'ell és precisament la seva vitalitat, la seva creativitat, la seva passió, la seva estima i la seva elegància. El vaig conèixer cap a l'any 81, en plena «pujança» de la discoteca Chic que dirigia, quan em va venir a proposar un muntatge ben empordanès de moda, perruqueria i surrealisme. Vam donar-li a l'espectacle el seu nom –«Josep la Nit», perquè volíem ensenyar-li al món, al seu món, que era un peix que nedava fins i tot fora de l'aigua. I va fer de tot –òbviament pentinar, però també va ballar, dirigir, ordenar i coreografiar. L'espectacle tingué tant d'èxit que vam fer muntatges semblants durant un munt d'anys i ens vam fer amics per sempre més, sobretot més enllà de les nostres professions.

La seva altra passió era l'art. Era un apassionat de Dalí (i, de fet, de tot allò que és figuerenc i empordanès) i va experimentar durant anys, a través dels seus «collages» amb expressions artístiques que no tenien res a veure amb la perruqueria, que li feia sentir un orgull molt merescut, els escenaris, que li feien por, però que l'atreien com un fruit prohibit, i la família, que reconeixia sempre com la columna vertebral de la seva existència. Va presentar els fruits del seu treball a un munt de galeries i sales d'exposició de les nostres contrades i va recollir crítiques que sempre li reconeixien el seu enginy.

Ara, en Josep ens ha deixat. És cert que «ha deixat de patir», però també és veritat que hem perdut un altre empordanès memorable i que jo, com a rosinc d'adopció, sempre guardaré en el meu record. Descansa en pau, amic Josep!

Thomas Spieker

Ramona Sellés i Romà

27.07.1926 – 25.12.2020

Cofundadora de Forn Cresell (Crehuet – Sellés) des de 1947 juntament amb el seu marit Jaume Crehuet i Masferrer, essent ella l'ànima de l'empresa.

Ens has ensenyat la importància de ser positius, bondadosos, estar agraïts i ajudar els demés.

Has estat una treballadora incansable, adaptant-te als temps i tecnologies, i molt estimada per tothom.

Gràcies Ramona pel teu somriure permanent, per estimar i defensar com ningú la família i per portar l'empresa on és ara.

Ramona, la nostra estimada mare, àvia i besàvia, has estat una persona excel·lent i un referent per tots nosaltres.

La teva família

AMER/SALT

ISIDRE TRÀFACH PLANELLA

▶ Ha mort als 75 anys. Era casat amb Enriqueta Artigas Marcó i tenia un fill. Residia a Amer/Salt. ▶ La cerimònia se celebrarà demà dilluns, a les 3 de la tarda, al tanatori de Girona.

BANYOLES

JOAQUIM QUER GÜELL

▶ Ha mort als 83 anys. Era casat amb Pilar Bagudanch Costa i tenia tres fills. Residia a Banyoles. ▶ La cerimònia se celebrarà demà dilluns, a les 12 del migdia, al tanatori de Banyoles.

BESCANÓ

PERE CABALLÉ JULIA

▶ Ha mort als 89 anys. Era casat amb Maria Mató Viñolas.

BIURE D'EMPORDÀ

JOSEP GIRONELLA CARDONER

▶ Ha mort als 89 anys. Era vidu de Dolors Culubret Oliveras i tenia dos fills. Residia a Biure d'Empordà. ▶ La cerimònia se celebrarà en la intimitat familiar.

BLANES

PETRINA VALENT PERELLÓ

▶ Ha mort als 84 anys. Era vídua de Dídac Reyes García i tenia dos fills. Residia a Blanes. ▶ La cerimònia es va celebrar ahir dissabte, al migdia, a l'església parroquial de Santa Maria de Blanes.

CALDES DE MALAVELLA

ACISCLO ROMERO CARRILLO

▶ Ha mort als 87 anys. Era casat amb Anastasia Fernández Herruzo i tenia dos fills. ▶ La cerimònia se celebrarà demà dilluns, a les 12 del migdia, a l'església parroquial de Caldes de Malavella.

CASSÀ DE LA SELVA

CARME OLIVÉ ROBERT

▶ Ha mort als 99 anys. Era vídua de Joan Subirana Genoher i tenia dos fills. Residia a Cassà de la Selva. ▶ La cerimònia se celebrarà demà dilluns, a les 10 del matí, al tanatori de Cassà de la Selva.

†

Pregueu Déu per

RAMONA SELLÉS I ROMÀ

Vídua de Jaume Crehuet i Masferrer

Ha mort cristianament el dia 25 de desembre de 2020 a l'edat de 94 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Amèlia i Jordi; nets, Patrícia i Xavier, Jordi; besnets, Carles i Maria; nebots, i tota la família, participen a les seves amistats i coneguts tan sentida pèrdua.
La cerimònia religiosa se celebrarà avui diumenge, dia 27, a les 13.00 h a l'església de Fornells de la Selva.

Fornells de la Selva, 27 de desembre de 2020

PER A CONDOLS: www.memora.cat

Forn Cresell, Cafeteria Boston i Grup Cresell Girona

RAMONA SELLÉS I ROMÀ

Cofundadora de Forn Cresell des de 1947 juntament amb el seu marit Jaume Crehuet i Masferrer

Tots els treballadors s'uneixen al dol de la família, en especial de l'Amèlia i en Jordi, i de la Patrícia i en Jordi, per tan sensible pèrdua.

Fornells de la Selva, 27 de desembre de 2020

PER A CONDOLS: www.memora.cat